No. 28. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 5 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28. Februarij. Uit Chamouny, in Savoye, schrijft men van den 17. Februarij: De hooge sneeuw had in onze streken ongelukken doen verwachten. Den 15. Februarij, des avonds 7 ure, hoorde men een vreeselijk gekraak. Eene sneeuw-massa stortte van de hoogte der Aiguilles rouges, en bedekte het gehucht Chable, niet verre van Prieuré. Dat gehucht, bestaande uit 5 woningen en verscheidene werkplaatsen, was gelegen onder aan eene steile helling. De sneeuwval wierp alles omver. Elf personen, in eene kamer vereenigd, bleven behouden doordien een hechte muur bestand bleef tegen de sneeuwmassa. Denzelfden dag waren geene pogingen tot redding der ongelukkig begravenen mogelijk; den volgende morgen eerst kon men zulks wagen. Na veel moeite vond men ten laatste de plaats, waar de woningen hadden gestaan, en haalde nog 6 levenden en 7 lijken van onder de puinhoopen en de sneeuw. Verscheidene inwoners worden nog vermist, en men vreest hen verder niet te zullen kunnen redden. De levenden hebben echter alles verloren, en verkeeren in den grootsten nood, terwijl in de geheele vallei dit jaar zoo veel gebrek heerscht, dat men ter naauwernood van de meest gegoeden eenige hulp kan verwachten.

ENGELAND.

— Eindelijk hebben zich de Chinezen gewaagd de vaart naar Europa te ondernemen. Een groote jonk, op de werf van Kohlen vervaardigd, is den 6. December van Hong-Kong naar Engeland gestevend. Dit vaartuig *Ki-In* genaamd, grootendeels met Chinesche matrozen bemand, en in plaats van linnen- met groote matten zeilen voorzien, is geladen met allerlei vreemde voorwerpen, onder anderen met een volledig stel Chinesche dansers, tooneelspelers en muzijkanten, die te Londen hunne kunst zullen vertoonen. Voorzeker zal de aankomst van deze Chinesche jonk te Londen, welke die stad omstreeks de maand Mei zal bereiken, een vreemd schouwspel opleveren, en welligt zal deze eerste proefneming door anderen achtervolgd worden, zoodat deze eeuwen heugende afzondering van China eindelijk schijnt te zullen ophouden.

FRANKRIJK.

— In de nabijheid van de Salpêtrière, een vrouwenhospitaal te Parijs, leeft eene oude arme vrouw, waarvan de heer *Magendie* het hoofd heeft gekocht, en aan wie hij ten gevolge van dezen koop reeds sedert geruimen tijd eene lijfrente uitkeert. Het schijnt dat dit hoofd, een levend wonder, door zijne treffende gelijkenis naar een kalfskop, veel geld waard is, en dat de bekwame schedelkenner er in later tijd nog menig geheim der ontleedkunde op denkt te zullen kunnen ontdekken.

BELGIE.

BRUSSEL, den 28. Februarij. In de kolenmijn van Gerard Close, bij de gemeente Vottem gelegen, heeft den 27. een vreeselijk ongeluk plaats gehad. Door een hevige ontploffing namelijk, welke zelfs de buitenste bedekking van den mijnput weggerukt heeft, zijn niet minder dan 70 arbeiders, naar men begroot, bedolven. Reeds waren er 5 lijken voor den dag gehaald; de schrik en wanhoop was algemeen.

ANTWERPEN, den 28. Februarij. Onze handel blijft nog altijd klagen over het ontoereikende van het getal waggons, tot het vervoer van goederen naar Duitschland, en de schade die zulks zoo aan geld- als tijdverlies na zich sleept.

— Een treurig voorval moet voorleden zaturdag te Luik hebben plaats gehad. De kolonel van het 1e. reg. jagers, de heer *Fleury-Duray*, zou op de aldaar gehoudene parade een sergeant-majoor met zijne *cravace* in het aangezigt hebben gezweept. Deze laatste zou daarop zijn kolonel de bayonet van zijn geweer dwars door het lijf hebben gestoken.

— Zoo worden dan in Holland nog middeleeuwsche pijnigingen aangewend. Immers, uit een schrijven van 's Hertogenbosch, van den 10. ll., vernemen wij: dat de koning der Nederlanden de doodstraf van den wegens brandstichting tot den strop veroordeelden misdadiger *van Biggelaar*, heeft veranderd in die van geeseling en brandmerking, met den strop om den hals, aan de galg vastgemaakt.

Geeselen, brandmerken en galgen!

Wat zou men wel met den dief hebben gedaan, die destijds de diamanten der prinses *van Oranje* ontvreemdde, en nimmer ontdekt werd. Zou Nederland's koning wel tegen dien misdadiger een vonnis van schavotstraf, geeseling, brandmerking, en vastmaking aan den galgepaal, met den strop om den hals, willen onderteekenen? ....

(*Deutsche Brüsseler Zeitung.*)

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 17. Februarij. Bij arrest in het Provinciaal Geregtshof van Gelderland in Raadkamer vergaderd van den 25. Febr. jl. is *Jan ter Linde* verwezen naar de Correctionele Regtbank te Zutphen ter zake van 1°. lasterlijke aantijging tegen *Maria Wiegerink*, als hebbende eene valsche verklaring gedaan, die indien dezelve waarheid bevatte, meergenoemde *M. W.* aan valsche getuigenis zoude doen schuldig zijn.

2°. laster tegen dezelfde *Maria Wiegerink*, door haar in eene herberg van onzedelijke daden valschelijk te beschuldigen.

3°. laster tegen den kantonregter van Groenlo, door aan denzelven in het openbaar valschelijk ten laste te leggen, dat hij aan *M. W.* f 300 zou hebben beloofd of gegeven, om den kapellaan *C. Gepkens* te beschuldigen.

Naar men verneemt is uit het onderzoek *geresulteerd*:
a. dat *J. ter Linde* na zich aanvankelijk als dader van den op *M. W.* gepleegden aanslag te hebben opgegeven, aan eenen geestelijken te Haaksbergen heeft beleden, dat deze opgave was eene onwaarheid, dat hij daarna met eenen welbekenden advokaat gedurende anderhalf uur alleen in een kamer heeft gesproken, en dat die advokaat na dit onderhoud heeft kenbaar gemaakt, dat *J. ter Linde* op nieuw erkende de dader te zijn.

b. dat *J. ter Linde* vroeger in bekrompene omstandigheden, na de door hem afgelegde verklaring, ruim van geld is voorzien geweest, zonder iets voor den kost te doen.

c. dat de opgaven van *J. ter Linde* zijn vol tegenstrijdigheden, in lijnregten strijd niet alleen met de beëedigde verklaringen van de vroeger gehoorde getuigen, maar zelfs met de opgave van *Christiaan Gepkens*.

d. dat hij aangezocht om de plaats van het voorgevallene aantewijzen, die niet heeft kunnen doen, maar zich meer dan 1000 ellen afstands hierin heeft vergist.

e. dat hij het instrument waarmede de aanslag is gepleegd zeer weinig heeft kunnen beschrijven, dat hij hetzelve slechts één palm lang heeft beraamd, terwijl hetzelve meer dan drie palmen lang is.

f. dat terwijl door *Gepkens* is opgegeven dat de aanrander eenen zwaren baard had, *J. ter Linde* heeft verklaard zijnen baard te hebben afgeschoren, zijnde het niettemin bewezen dat hij nimmer eenen baard heeft gehad.

g. dat door de eenstemmige verklaringen van vijf getuigen het volledig is daargedaan, dat *J. ter Linde* zich den geheelen dag van den 26. Julij (waarop de misdaad is gepleegd) te Haaksbergen heeft bevonden, en dus te Groenlo niet heeft kunnen zijn.

h. dat *J. ter Linde* dus ook tot algeheele bekentenis is gekomen, dat zijne gedane opgave is leugenachtig, dat hij *M. W.* nooit vroeger heeft gekend of gesproken, dat hij op den 26. Julij niet te Groenlo is geweest, hebbende hij geweigerd de personen te noemen, op wiens aanzoek hij zich als dader heeft opgegeven, ten einde geene anderen ongelukkig te maken.

Later moet hij zich uitgelaten hebben, dat men hem zoo veel geld had beloofd, dat hij koets en paarden zou kunnen hebben, maar dat hij de leugen niet langer kon volhouden.

Men geeft grooten lof aan den ijver en activiteit van de regterlijke ambtenaren te Almelo, die veel hebben toegebragt, om het bedrog te ontmaskeren. — Nu schijnt men te willen verspreiden, dat *J. ter Linde*, vlagen van krankzinnigheid heeft; doch hoe dit zij, bij iederen onbevooroordeelden, zal de door hem gedane verklaring nu wel geen het minste geloof meer verdienen; — maar zal men hierin weleer zien eene mislukte poging, om *twijfel* te doen ontstaan, daar waar geen twijfel bestaat, of regtens zelfs mogt worden verondersteld.

— De Hooge Raad, Kamer van Strafzaken, heeft, bij een zeer breed gemotiveerd arrest, uitspraak gedaan op het beroep in cassatie van *C. Gepkens*, kapellaan te Groenlo, die bij het arrest van het hof in Gelderland, van 19. November 1846, ter zake van poging tot moedwilligen doodslag met voorbedachten rade gepleegd, en alzoo wegens poging tot moord, is veroordeeld tot de straffe des doods.

De Hooge Raad heeft ten slotte van deszelfs arrest verklaard, dat het arrest van het hof in Gelderland behoorlijk met redenen is omkleed, en dat al de aangevoerde middelen zijn ongegrond. Mitsdien heeft de Hooge Raad het arrest van het Hof in Gelderland *bevestigd* en het ingediend beroep in cassatie VERWORPEN, met veroordeeling van den requirant in de kosten.

De Raad heeft geoordeeld, dat het Hof al de omstandigheden behoorlijk in het arrest had omschreven, dat de Raad op de feitelijke beslissing niet kan terugkomen, dat de verklaring van *Maria Wiegerink* geenszins op zich zelve heeft gestaan, enz.

LEIDEN, den 25. Februarij. In het afgeloopen jaar 1846 is, gelijk men weet, weder nagenoeg overal een groot deel der aardappelen-oogst geheel mislukt. Dit is ook het geval geweest in de velden bij Maubeuge, Avesnes, Landrecy en Valenciennes, alwaar in eene streek, ter uitgestrektheid van meer dan 24 mijlen, alle aardappelen door misgewas zijn verloren gegaan, met uitzondering slechts van die, welke geteeld waren op een stuk land van weinige uitgestrektheid, bij Berlemont, toebehoorende aan een zeer behoeftigen landbouwer, welke tevens het bedrijf van houthakker uitoefende. Bij nader onderzoek is gebleken, dat die persoon in den grond van zijn akker het stof van houtskolen had verwerkt, hetwelk hij verlof had om op te zamelen in de fabrieken in de omstreken van gemelde stad, waar die kolen in het groot worden bereid. Niet alleen waren aardappelen op dien akker volkomen gezond, terwijl dezelve overal elders geheel bedorven waren, maar stonden ook alle andere moeskruiden, knollen, wortelen, enz., veel weliger dan op de omliggende velden. De genoemde landman heeft verklaard, dat hij bij het planten der aardappelen, elk in een handvol kolenstof wikkelde en alzoo in den grond plaatste, en, bij het opkomen der planten, dezelve weder met eene laag kolenstof, ter dikte van een duim, bedekte. Eenige Fransche en Duitsche wetenschappelijke tijdschriften vestigen de aandacht van deskundigen op deze omstandigheid, als alleszins belangrijk en wel waardig, in het algemeene belang, om in het aanstaande zomer-getijde naauwkeurig te worden onderzocht.

UTRECHT, den 27. Februarij. Naar wij vernemen, zijn er dezer dagen in het stads-ziekenhuis alhier proeven genomen met de zwavel-aether, ten einde de lijders, bij het doen eener operatie, gevoelloos te doen zijn; dezelve hebben

---

DE MILITAIRE COMMISSIE.

Het zal dienstig zijn, den lezer vooraf te verwittigen, dat zich in het verhaal, 't welk hier zal volgen, niet het minste verdichtsel bevindt, en dat er geene enkele bijzonderheid is, die niet ten naauwkeurigste is medegedeeld.

Deze anecdote is door den kolonel B..... een eenvoudig en koelbloedig man, bij toeval, zonder hartstogt, verhaald, als een bijzonder voorval van zijn leven. Wij zullen dien indruk en die plompe naaktheid der waarheid, welke ons deed ijzen in zijn verhaal trachten te behouden, ofschoon wij er welligt niet in zullen slagen. Wanneer men deze bloedige episoden der omwenteling leest, blijft men steeds onder den banalen invloed der doode letter en der letterkundige zamenstelling; men wordt niet getroffen, men hecht er geen volkomen geloof aan, het schijnt, dat men eenen ijsselijken roman leest; maar, wanneer een man met grijze haren, u de plaats, het tooneel, de persoonaadjen tot in de minste bijzonderheden, welke de verbeelding gaande maken, afschildert en u koelbloedig zegt: Ik was er tegenwoordig, ik heb het gezien, dan wordt de geest ontroerd en met schrik bevangen.

— Gij waart bij het beleg van Lyon? zeide ik tot den heer B....., met het oogmerk, om hem aan het praten te krijgen.

— Ja, mijnheer. Men kwam ons in Savoye halen, om naar Lyon te gaan. Ik was toen kapitein.

— Reeds kapitein?

— Ja, gij moet weten, dat ik reeds officier was onder de oude regering. In 1790, toen ik de militaire school van Condom verliet, werd ik tot tweede luitenant benoemd. Ik heb nog mijnen aanstellingsbrief met de lelien van Lodewijk XVI. Ik was ten gevolge van zekere gebeurtenissen te C.... teruggekeerd. Tijdens de groote ligting bevorderde men bij voorkeur die burgers, welke reeds gediend hadden. Ik werd dadelijk tot kommandant eener kompagnie benoemd. De verkiezingen hadden in de oude kerk der minnebroeders plaats, welke zoo gij u welligt herinnert, te voren tot fourage-magazijn had gediend, het was juist in de eetzaal der kloosterlingen. Maar het is waar, gij zijt nog te jong, om dit alles gezien te hebben. Men zond ons naar Savoye, alwaar wij zeer lang bleven zonder levensmiddelen en schoenen, terwijl wij er zoo wat niets uitvoerden. Vervolgens trokken wij van boven de Alphen naar Lyon, en vonden aldaar een leger, dat uit Parijs komende het revolutionnaire leger werd genoemd. Dit was eene horde struikroovers en moordenaars, die zich te Parijs hadden verzameld. Zij hadden eene schoone cavalerie. Zij bestond grootendeels uit stalknechten en lakeijen van goeden huize, die hunne meesters verraden en hunne stallen geplunderd hadden. Onze manschappen verfoeiden de soldaten van dit revolutionnaire leger; onze grenadiers hebben velen hunner in tweegevecht gedood; want ik moet u eene zaak zeggen, die men tegenwoordig niet weet, en die in den chaos van allerlei onregtvaardigheden van dien tijd is begraven; men betaalde de goede diensten onzer soldaten met papieren geld, met assignaten; maar die ellendigen, die noch moed noch krijgstucht hadden, werden met goede munt betaald. Men betaalde hun zelfs, zoo ik meen, dertig stuivers per dag; gij zult wel kunnen raden, voor welk werk? Verbeeldt u deze toomelooze menigte, nadat de stad eens was ingenomen, Lyon verwoestend, onder de aanvoering van Collot d'Herbois; ja; hoe zal ik u dezelve afschilderen; ik zal u slechts eenvoudig zeggen, dat de guillotine voortdurend op de markt stond en dat men de inwoners geregeld vermoordde. Wij moesten er dagelijks een vijftigtal fusilleren.

— Gij, kolonel!

— Wij, zoo wel als anderen. Ach! men moest onmededoogend zijn, men moest de stem van zijn hart smoren en, onder doodstraf, gehoorzamen. Gij staat verwonderd? Maar gij moet weten, dat, bijaldien wij dit gruwelijk bevel in het minste, zelfs onvrijwillig, overtraden, wij, officieren of soldaten, uit de rij van uitvoerders tot dien van lijders werden verplaatst. Zie hier hetgeen mij eens overkwam. Men ledigde dagelijks de gevangenhuizen tot 12 ure. Men voerde de veroordeelden naar het plein des Terreaux, alwaar men hen tot eenen kring vormde rondom de stoep van het stadhuis, terwijl zij van alle kanten met troepen waren omgeven. De municipale officieren moesten naar hunnen graad te voorschijn treden; dan werd hun vonnis voorgelezen, en vervolgens geleidde men hen naar de geregtsplaats. Eens toen ik, nadat het vonnis was voorgelezen, den tambours het bevel had gegeven, dat men de trom zou roffelen tot het teeken van vertrek, grijpt iemand mijnen arm vast; eene vrouw werpt zich op eenen der veroordeelden, die ongetwijfeld haar man of vader was; zij wilde hem niet loslaten Men had de grootste moeiten om haar van die ombelzing los te rukken, en men voerde haar schier dood weg. Dit was zekerlijk mijne schuld niet; ik werd nogthans tot drie dagen gevangenis veroordeeld. Mijn luitenant kwam er nog slechter af, deze moest twaalf inwoners van Lyon naar de geregtsplaats voeren; een dier manschappen verbreekt zijne kluisters, smijt twee wachten omver, en verdwijnt in den gang van een huis; men schoot 5 of 6 malen op hem, doch men kreeg hem niet. Men moet uit Lyon afkomstig zijn, om in zekere kwartieren, doorsneden van kleine straatjes en van donkere gangen, bekend te zijn; de man was gered; doch de luitenant werd in het algemeene gevangenhuis opgesloten. Dagelijks werd, zoo als ik boven gezegd heb, ten 12 ure de gevangenis geledigd;

aan de verwachting beantwoord.

— Wij hebben gezien, dat mr. *C. Verwayen* met een honderdtal R. Catholieke landgenooten van Nijmegen naar Antwerpen is vertrokken, om zich van daar naar Noord-Amerika te begeven. Deze mr. *C. Verwayen* zal aldaar een nieuwen staat stichten Disabdera genaamd; hij zal gevolgd worden door Ds. *Scholten* met de zijnen, uit Utrecht, die wel geen nieuwen staat, maar slechts eene nieuwe stad hoopt te stichten, die welligt den naam van Nieuw Utrecht zal worden gegeven. Terwijl vele landverhuizers zich naar Noord-Amerika begeven, is het vreemd, dat men Zuid-Amerika over het hoofd ziet, alwaar niet minder ruimte en niet minder vruchtbaar land ter beschouwing te vinden is. Venezuela is daartoe zeer geschikt, en ligt in de nabijheid van het Nederlandsche eiland Curaçao, alwaar men landgenooten aantreft, in wier nabijheid men woont, en waarmede men steeds in betrekking kan blijven. Toen de generaal *Krayenhoff* in 1825 zich op Curaçao bevond, ontving hij een diplomatiek bezoek van den heer *Merida*, afgevaardigde van den generaal *Bolivar*, president van de Columbiaansche republiek, die zich beklaagde over de kleine bevolking van dezen nieuwen staat, die meer dan 20 millioenen bewoners zouden kunnen voeden, terwijl tot dien tijd toe de pogingen vruchteloos geweest waren, om vreemde volkplantingen uit Europa tot zich te trekken.

DOEVEREN, den 27. Februarij. Gisteren zijn binnen de stad Heusden rondgezonden, de aanslag-biljetten over het loopende of begonnen dienstjaar, aan ieder van welk biljet gehecht was eene gedrukte nota van den volgende inhoud:

NOTA.

„De ontvanger brengt beleefdelijk ter kennis aan de belastingschuldigen dat, volgens de wet op de invordering der grondbelasting, de eerste termijn der betaling verschijnt den laatsten Februarij, de tweede termijn den laatsten Maart en zoo vervolgens den laatsten van iedere maand. — Dat elke termijn is een tiende gedeelte der belasting en dat de laatste termijn alzoo verschijnt den 30. November van ieder jaar. — Dat de ontvangers verpligt zijn, elke maand minstens, het eentiende van iederen aanslag te verantwoorden, en bij gebreke van dien de nalatigen in de eerste dagen der opvolgende maand te vervolgen. — Dat het aan de belastingschuldigen is vrijgelaten hunnen aanslag in eens of bij gedeelten van meer dan een tiende, mits vooruit, te betalen. — Wijders acht zich de ontvanger gedrongen de belastingschuldigen kenbaar te maken, dat alle onderhandsche uitnoodigingen of publieke afkondigingen, tot aanmaning van betaling, van *heden* af, zijnerzijds, geene plaats meer zullen hebben, en, dat gevolglijk een ieder aan zich zelve zal hebben te wijten, wanneer volgens de voorschriften der wet, jegens een ieder, zonder aanzien van persoon worde gehandeld, bijaldien de voldoening der verschenen belasting voor het uiteinde van iedere maand niet promptelijk is geschied. — *Men gelieve te letten op de zitdagen, zoo als die op het aanslag-biljet vermeld staan.*"

Vreemde dingen voorwaar!! Wat zal dat beteekenen!!! Wat zullen de arme ingezetenen aanvangen, bij zoo veel kommer en gebrek, bij zoo veel koude en ongemak, als zij ieder oogenblik de millitaire inlegering te gemoet zien, en in dit voortdurend barre saisoen, bij de van dag tot dag al hooger en hooger stijgende broodprijzen zelve weldra niet meer te eten zullen hebben. Waar moet dat heen?

Wij weten geen ander middel dan een voorschot van ƒ 127,000,000 om die dreigende belastingen te kunnen betalen, of wel het land der belastingen gezamentlijk te verlaten, en met het weinige dat men ons nog zal overlaten naar Noord-Amerika te vertrekken.

O tijd! O tijd! (*N. Br.*)

VENLO, den 25. Februarij. Gisteren begaven zich de Edel Achtbare Heeren Mrs. *P. L. de Lom de Berg*, officier van justitie en *J. G. J. L.* baron *van Oldenzeel* tot Oldenzeel, regter-commissaris der arrondissement regtbank te Roermond, in de nabijheid van den weg tusschen hier en Horst, om zich onledig te houden met het opsporen van een aldaar plaats gehad hebbenden kindermoord. Na het opgraven van het lijkje en uit de uitgebreide instructie zoude zijn gebleken, dat het kindje, na vijf messteken te hebben bekomen, gewurgd en begraven is, zonder dat van deszelfs geboorte iets bekend was gemaakt; dien ten gevolge werden dan ook reeds gisteren de vermoedelijke moeder van het kind, alsmede de moeder van deze gevankelijk alhier in het huis van bewaring overgebragt.

ZWOLLE, den 26. Februarij. Betrekkelijk het nederleggen van geld aan de woningen van melkboeren in Dieze, waarvan wij in ons vorig nommer spraken, zijn geene verdere bijzonderheden, noch eenige aanwijzing omtrent de gevers bekend geworden. De meesten der begiftigden waren door het buitengewone der zaak er zoo verlegen mede, dat zij, een deel naar den geestelijke, een deel naar den burgemeester, een deel naar den commissaris van policie liepen. Door dezen gerust gesteld, keerden zij met hunne centen naar huis terug, of stortten het geld in de armbus.

GORINCHEM, 1. Maart. Naar men verzekert, is de wel-eerw. heer *H. P. Scholte*, V. D. M., voornemens den 7. dezer te Leerdam eene afscheidsrede te houden, terwijl des woensdags daaraanvolgende, terzelfder plaatse, weder eene vergadering zal gehouden worden van de vereeniging der landverhuizers. Ook zou zijn wel-eerw. plan hebben te Genderen en Doeveren, zijn eerste standplaats als leeraar in de staande kerk, een afscheidsrede te houden.

HULST, den 26. Februarij. In het naburige Hontenisse, is, in den nacht jl. zaturdag op zondag, eene vreesselijke misdaad gepleegd.

Ten huize van den winkelier *W. Steevens*, wonende aan den landweg, door den Mariapolder niet verre van Walsoorden, werd de vrouw des huizes omstreeks half twaalf ure gewekt door het ontgrendelen van de buitendeur van het winkelvertrek, waarnaast de echtgenooten in eene bedstede te rusten lagen.

Naauwelijks heeft zij haren man wakker gemaakt of ook de deur van het slaapvertrek wordt geopend en drie in het aangezigt zwart gemaakte kerels stuiven het vertrek binnen en werpen zich op de weerlooze bewoners. Een derzelve grijpt de vrouw bij de keel, de man verweert zich zooveel hij kan en het naauwe bestek dit toelaat. Onder bedreiging van moord vangt eene hevige worsteling aan, waarbij de winkelier en zijne echtgenoote op de onmenschelijkste wijze worden gebeukt en geslagen — dan de waarlijk moedige *Steevens* geeft den ongelijken strijd niet op en het gelukte der vrouw tusschen de vechtenden heen te glippen, met de ontstelde meid en kleine kinderen naar den kelder te vlugten, aldaar door een raam naar buiten te komen, en moordgeschrei aan te vangen, waardoor de buren gewekt worden. Inmiddels is het ook den nog steeds worstelenden winkelier gelukt, uit de bedstede te geraken: een der boosdoeners heeft met den gevonden sleutel het kabinet geopend en neemt uit eene lade eene zak met onderscheidene specie; terwijl de beide anderen steeds den bewoner zoeken te vermeesteren. Deze, na de uiterste inspanning, heeft eindelijk aan zijn aan de lage zoldering hangend geweer kunnen reiken, klemt het vast, en wil met den kolf eenen slag toebrengen, die ongelukkig in het naauwe bestek afstuit op de deur van het geopende kabinet. De roovers worden gewaar, dat de buren gewekt zijn, en begeven zich met het gestolene op de vlugt, juist op het oogenblik dat een derzelve den bedoelden kolfslag moest ontvangen, welke den strijd welligt nog ten voordeele van den dapperen bewoner had doen keeren.

De marechaussées waren al spoedig op de been om doelmatige nasporingen te doen, en eere den heer kantonregter, aan wiens overleg en ijver het welligt zal te danken zijn, dat de bedrijvers van deze gruwelen niet onbekend blijven. Een hoogst verdacht persoon is reeds in handen der justitie gesteld.

VLISSINGEN, den 4. Maart. Allerlei geruchten zijn hier in omloop wegens onlusten welke in Belgie zouden hebben plaats gehad. De *Middelburgsche Courant* van heden meldt daaromtrent het volgende:

Bij het ter perse leggen der courant ontvangen wij een brief uit Sluis, waarin ons gemeld wordt, dat er gisteren avond en heden nacht zware onlusten te Brugge hebben plaats gehad en al de bakkerswinkels aldaar geplunderd zijn.

— De *Goessche Courant* van ll. maandag behelst een wel geschreven artikel over de dezer dagen in het licht verschenen: 1. *Reglement der Zeeuwsche vereeniging ter verhuizing naar Noord-Amerika, met een woord aan den lezer;* en 2. *Prospectus eener op te rigten Zeeuwsche maatschappy van stoomvaart op Londen.* Op No. 1 werden zeer gepaste en overtuigende aanmerkingen gemaakt, en No. 2 met lof vermeld; terwijl laatstgenoemde zaak nog in een afzonderlijk berigt door de heeren *J. Fransen van de Putte* en mr. *M. P. Blaaubeen*, ook voor Zuid- en Noordbeveland, als een middel tot opbeuring van landbouw, handel en nijverheid, voorgedragen, en tot deelneming in deze onderneming wordt aangespoord.

— De *Zierikzeesche Nieuwsbode* meldt, dat de marquis *de Thouars*, door een aanval van zenuwberoerte, verhinderd is geworden voor de arrondissements-regtbank te dier stede te verschijnen, waarbij deze regtzaak veertien dagen is uitgesteld.

— De uitvoer van Hollandsch vee naar Engeland heeft in 1846 bedragen 15,422 runderen en 47 726 schapen; in 1844 was dezen uitvoer slechts 3,378 runderen en 2,518 schapen.

— De redactie van *de Tyd* heeft tot nu toe in het totaal ƒ 13,540,78 ontvangen ten behoeve van Ierland.

— Over de nederlandsch-indische aangelegenheden, zegt de *Singapore Free Press* het volgende:

Hoewel de expeditie tegen Beliling en Karang Assam eenen voor dien oogenblik beslissenden uitslag had, blijkt uit latere berigten, dat de wederstand jegens de Nederlanders slechts voor eenigen tijd verlamd, maar geenszins geheel vernietigd was. *De betaling van den eersten termyn der oorlogskosten, bepaald by de verdragen, is geweigerd* en er heerscht de grootste afkeer van de Nederlanders. De gouverneur-generaal is er daarom ernstig op bedacht, om bij den aanvang van dit jaar eene nieuwe expeditie daarheen te zenden.

— Zr. Ms. corvet *Nehalennia*, onder bevel van den kapitein-luitenant *A. C. van Braam Houckgeest* is den 8. December van Vlissingen ter reede van Batavia aangekomen.

MENGELINGEN.

ALLERLEI.

Leer van uwe vijanden de gebreken kennen, die gij hebt, en van vleijers de deugden, die u ontbreken.

Het geluk wil beheerscht, het ongeluk overwonnen zijn.

Zijne gebreken te bekennen, is bescheidenheid; ze aan vrienden te ontdekken is openhartigheid; zichzelv' er beschuldigingen over te doen is ootmoed; ze voor de geheele wereld uit te kramen is hoogmoed.

De overbeleefden geven u alleen daarom zoo veel goede woorden, opdat gij nooit iets wezenlijks en degelijks van hen zelven verlangen zoudt.

De vriendschap is als de oude boeken; het jaartal eerst maakt ze kostbaar.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel: Gedachten, enz., in ons volgend nommer.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 4. Maart. Sedert den 2. dezer zijn van Antwerpen de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild,

Princes Victoria, T. Jackson, stukgoed en passagiers, Londen; Marchina, R. R. Legger, meel en rogge, onbepaald; om orders naar Cowes.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

4 Maart 1847.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
O. Z. Tarwe (1845)	f	.	W. Paardenboonen	f	[illegible].75
N. dito dito	-	15 75	W. Gr. Erwten	-	13,75
O. Walch. Tarwe (1845)	-	.	W. Witte dito	-	.
Nieuwe dito	-	16 20	Z. Paardenboonen	-	9 60
O. Rogge (1845)	-	.	N. Z. Gr. Erwten	-	.
N dito	-	12 15	W. Koolzaad	-	.
Winter garst (1845)	-	8.50	Zomer dito	-	.
Zomergarst	-	8 30	Radpolie	f	38.00 p. v.
Haver	-	.	Patentolie	-	40.00 -
Boekweit	-	9 00	Lijnolie	-	37.00 -
W. Witteboonen	-	15 25	Lijnkoeken	f	. de 104 st.
Dito Bruineboonen	-	15.25	Raapkoeken	-	-

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 1/2 ure.
Sluiting des avonds 7 "

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

wij hadden alle moeiten van de wereld, om den luitenant kwartier voor 12 ure de gevangenis te doen verlaten; 20 minuten later ware hij onthalst geworden. Deze man was daar zoo zeer over getroffen, dat hij twee maanden later naar Piemont vlugtte. Welnu, in weerwil van dit alles, reddeden wij toch nog vele veroordeelden door geheime werflijsten. Alle officieren hadden er, met gevaar van hun leven, onder hunne manschappen opgenomen. Ik had er twee en twintig in mijne compagnie. Zij deserteerden even als de luitenant; toen men ons naar de grenzen terug riep.

- Vermoeid en afgemat van die ijsselijkheden, hervatte de kolonel na een oogenblik stilzwijgens, en van dat soldaten-ambacht, hetwelk ter dier tijde dat van moordenaar was, vroeg ik verlof en ging eenige dagen bij mijne familie doorbrengen. Men had mij eenigen tijd te voren naar Vivarais gezonden, om aldaar een waakzaam oog te houden op eene zoogenaamde vereeniging van uitgewekenen, die niet bestond; en ik was zoo gelukkig geweest, dat ik de plundering van sommige eerlijke huizen in dat land had belet. Dit wist men te C....., ook ging ik reeds voor eenen aristocraat door; te meer, omdat ik niet in de clubs kwam. De schoonsprekers, schoenlappers, namen het zeer kwalijk, dat men hen niet kwam hooren. Eene omwenteling is niet slechts de regering van slechten, maar zij is ook de zegepraal der domheid. Ik werd aangeklaagd. Mijn schoonbroeder waarschuwde mij eens 's avonds, dat ik mij naar mijn korps moest begeven, alwaar men zich ten minste niet meer met mij zoude bezig houden: Ik keerde naar Lyon terug, terwijl ik dacht dat alles aldaar zou gedaan zijn. Ik kwam bij tijds, zoo als gij zult hooren. Daags na mijne komst, kreeg ik het bevel, dat twee honderd menschen gefusilleerd moesten worden. Ziehier hoe men die leden naar de Brotteaux moest leiden. Het plein der Brotteaux is......

- Ik ben in Lyon bekend, kolonel, en mij dunkt, ik zie het plein nog

- Zoo, gij zijt in Lyon bekend? De veroordeelden, wier handen stevig met koorden waren op den rug gebonden, werden op rij de een achter den ander naar de geregtsplaats gevoerd, terwijl elk hunner door twee gendarmen omringd was. De troepen, die met de executie belast waren, marcheerden van weerskanten. Ik voerde een detachement van vier honderd man aan. Men leverde mij honderd veroordeelden over, en voor de honderd anderen voegde men bij mij een officier die vier honderd rekruten, burgers en landlieden, die, nog niet lang geleden, waren in dienst gekomen, onder zijn bevel had. Op het plein der Brotteaux bevond zich eene rij oude boomen, aan welke de gendarmen, toen zij met de veroordeelden aldaar kwamen, de touw, waarmede hunne handen op den rug waren gebonden vast maakten. Terzelver tijd schaarden zich de troepen op vijftien schreden afstands van elkander in slagorde, terwijl elk detachement regt voor de veroordeelden, welke hij moest dood schieten, post nam. Wanneer de gendarmen au hun werk hadden gedaan, kwam de onder-officier mij waarschuwen; ik stak den degen op, de tamboers begonnen te roffelen, het bevel van vuur werd gegeven..... Mijne manschappen waren geoefende soldaten; geen enkel schot was mis; niet één kreet werd gehoord; de veroordeelden lagen dood ter aarde neder. Maar op datzelfde oogenblik schoten ook de rekruten. Ach! gij hebt nimmer iets akeligers gezien, gehoord, ja wat zeg ik, gij kunt u niets akeliger noch vreeselijkers verbeelden! Niet één van die ongelukkige veroordeelden was dood; allen waren min of meer zwaar gewond, en allen huilden en jammerden met vreeselijke kreten: Ach! mijn God! mijn God! mijn hoofd! mijne keel! Ach! was ik toch dood! genade! genade! God help mij!...... Gedurende dien tijd werden tien kanonschoten gelost om die kreeten te smoren, want de volksmenigte stond slechts twee honderd schreden van daar verwijderd. De wapens van mijne vier honderd manschappen moesten andermaal geladen worden; daarna riep ik vuur en de jammerkreten hielden op, terwijl al de lijken dood ter aarde vielen.

De kolonel staarde mij strak aan.

- Een anderen keer, ging hij voort, verzonnen zij eene andere wijze van vernietiging. Zij leiden de gevangen naar hetzelfde plein der Brotteaux, ten getalle van twee a drie honderd man; men bond den eenen aan den anderen vast, men verzamelde hen bij hoopen, en de gendarmen verwijderden zich. Wij bevonden ons op twintig schreden afstand: onze reijen openden zich, rukten ter regter en ter linker zijde voort en ontblootten eene batterij van stukken, die met schroot geladen waren. De veroordeelden zien dat men vuur aanlegt, zij werpen zich met het aangezigt ter aarde neder, het schot bereikt hen niet; zij staan huilende met verwilderde blikken op, en vlugten zoo goed zij kunnen, in alle rigtingen weg. Men zond op hen die revolutionnaire cavalerie uit, waarvan ik u hier boven gesproken heb. De veroordeelden werden ingehaald, neergesabeld en hier en daar op het plein aan stukken gehakt. O! gruwelen!...... Gij zoudt ijzen, indien ik u alles vertelde..... Ik verhaal alles door elkander..... Ja, mijn vriend ik kan u zaken mededeelen, welke gij niet zoudt gelooven, kom aan, ik zal u onder duizend anderen eenen trek verhalen. (Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIRKES.